

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی بنیان های فرمیک دوران پسامدرن نمونه موردی: پیتر آیزنمن و زها حدید

محل انتشار:

مطالعات طراحی شهری و پژوهش های شهری، دوره 4، شماره 17 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سینا جان فروزاده - دانشجوی دوره دکتری معماری، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

منوچهر فروتن - استادیار، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مفاهیم مهم در معماری، فرم است. مطالعه تاریخ معماری بیانگر آن است که فرم، در طول تاریخ معانی گوناگونی داشته است. مفهوم فرم در دوران مدرن و بعد از آن حاصل اندیشه نظری چندین نظریه پرداز و معمار است. این پژوهش به دنبال پاسخ برای این سوال است که چگونه می توان بنیان های فرمیک دوران معاصر را شناخت و از آن ها بهره برد. این پژوهش با رویکردی تطبیقی بنیان های فرمیک را در دوران پست مدرن مورد مطالعه قرار خواهد داد و به تحلیل محتوای کیفی دو سامانه فکری «پیتر آیزنمن» و «زها حدید»، می پردازد و هدف آن دستیابی به شباهت ها و تفاوت های این دو سامانه است. با بررسی این دو سامانه مشخص گردید ابتدا فرم های هندسی خالص نقش ویژه تری در طراحی داشته اند که آیزنمن همین را ادامه می دهد و تغییرات کمی را در همین هندسه های خالص اعمال می کند اما زها حدید از بنیان های دیگری همچون توپوگرافی، ارگانیک و فرم سیال معماری خود را جدا می کند.

کلمات کلیدی:

بنیان فرمیک، پیتر آیزنمن، زها حدید، پست مدرن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1496803>

